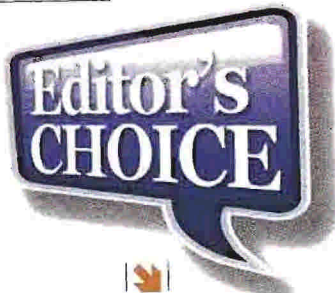

► ΒΙΒΛΙΟ

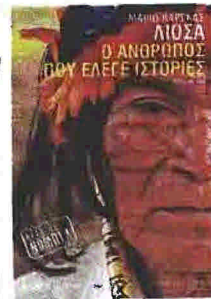
Ολίγους στίχους

Να και ένα πολύτιμο κείμενο, που αφηγείται μια ζωή σαν μυθιστόρημα. Το γράφει με τις τόσο προσεγμένες τις λέξεις η Αγαθή Δημητρούκα. Και μας μεταφέρει εικόνες φωτεινές αλλά και σκοτεινές από τη ζωή της στη γενέθλια μικρή κόγχη του Μεσολογγίου, τη συνάντησή της με τον μεγάλο απόντα Νίκο Γκάτσο, τη ζωή τους στο αθηναϊκό τους σπίτι, στα στέκια τους στου Φλόκα και στο GB αργότερα, τις συναντήσεις τους κατ' αρχάς με τον Μάνο Χατζιδάκι και όλους τους άλλους

Μια πολύτιμη μαρτυρία για την καθημερινότητα του σημαντικού ποιητή, την τέχνη του, το βίωμά του.

σημαντικούς φίλους. Ελύτης, Λορεντζάτος, Ξαρχάκος, Μούτσπς, Πατσιφάς. Οι παρέες που έγραψαν ιστορία. Μια συγκινητική από κάθε άποψη «μυθιστορηματική αυτοβιογραφία» με τίτλο «Πουλάμε τη ζωή, χρεώνουμε τον θάνατο», από τις εκδόσεις **Πατάκη**.

■ Ιστορίες για αγρίους

Ο Μάριο Βάργκας Λιόσα μονοπώλησε πριν από μερικές εβδομάδες την επικαιρότητα, όταν τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ. Όμως το έργο του έχει περάσει πέρα από το στιγμιαίο ενδιαφέρον μιας τιμητικής εκδήλωσης. Και επανέρχεται πάντα δριμύτερο. Όπως «Ο άνθρωπος που έλεγε ιστορίες», (Εκδ. Καστανιώτη).

Ένα μυθιστόρημα που αποτελεί μια εκτεταμένη διέσδυση στον μυστηριώδη και τόσο απρόβλεπτο κόσμο του Αμαζονίου, μέσα από τις αφηγήσεις των δύο ηρώων του. Περιγραφές για τις κατατρεγμένες φυλές, τις αθλοϊώσεις, τις επεμβάσεις και τις καταστροφές που επιφέρει ο σύγχρονος τρόπος ζωής. Για τον δυτικό αναγνώστη αποκαλύπτεται έτσι ένας άηλος κόσμος με άηλους κανόνες και αξίες, που είναι φυσικό να δημιουργεί ποικίλα αισθήματα. Μένει όμως η αίσθησή ότι αυτός ο «πρωτόγονος» κόσμος, μοναδικός από πολλής απόψεις, χάνεται για πάντα. Παρασύροντας μαζί του και όλη του τα μυστικά.